

אנשים בעולם

ג'ון טראוולטה: ברוק שילדס ואני? סמלים מיניים!

של המדונבים הצעירים, שמרכיבים את הקהל הקובע את הכנסות הקופה בארצות-הברית. מסביר זאת טראוולטה עצמו: „גם היא וגם אני מהווים סמלים מיניים.“ הקהל הזה רוצה מאוד לדעת מה קרה שג'ון טראוולטה, שהתעניין תמיד בגשמים מבר גרות ממנו (והיום הוא בן 27, בסך-הכל), מוציא לתרבות רעה קטינה בת 16, שמלווה בכל פגישוֹ תיה האינטימיות באמא שתלטנית?

„טראוולטה החזיר את שילדס הביתה בארבע לפנות בוקר. היכן היתה אמא? רעמו העיתונים. אמא יודעת על הכל.“ התגונן טראוולטה, „לא איכפת לי לשוחח על כל בני המישפחה של שילדס, אבל באשר ליחסיו — מוטב לחכות להודעה הנכונה בזמן הנכון.“

מבט של מבוכה וחיוך עצבני משתקף בעד חלון המכונית המוגף. מאחוריו יושב ג'ון טראוולטה, ולידו, מסתירה את פניה במושב האחורי, צעירה מפורסמת לא פחות: **ברוק שילדס**, הלולטה המתבגרת („תינוקת יפהפיה“) בת ה־16 בסך-הכל. זה הזוג החדש המדיר שינה מעיניהם של צלמי ניו-יורק כבר שבועות. ביניהם היו השניים שחיו שעות ארוכות ליד בית-המלון יוניטד ניישנס פלאזה, במנהטן, והצליחו לתפוס במצלמתם את טראוולטה ושילדס נמלטים על נפשם במכונית, בדרכם למיס־עדה הידועה אמבסדור גריל.

על מה כל המהומה, ומה מרגש כליכך בזוג כור כבייקולנוע היוצאים לאכול ארוחת ערב? ובכן, אלה אינם סתם כוכביקולנוע, אלה נכסיצאן-הברזל

ג'יי ברנשטיין:

לא צריך להיות יפה

האיש המוזק ועגול הפנים, שג'יי ברנשטיין הוא ג'יי ברנשטיין. אה בתמונה בחברתה של לינדה אבנס, הוא ג'יי ברנשטיין. רבים מכנים אותו האביר לאנסי לוט, וסבורים שהאימפריה שלו דומה לקאמלוט. הוא היום סוכן השחקנים הממולת ביותר בהרליוד.

ברנשטיין שגולד עגלגל, ללא ייחוס ותואר, נועד עלידי מיש־פחתו להיות מאמן כדורגל. בדיוק לפני 20 שנה התחיל לעבוד כפקיד זוטרי בסוכנות ויליאם מוריס, ואחרי שלוש שנים החזיק מכונית־כתיבה אחת על קרש גיהוק, ובתור ארון משמש לו מקרר בלי חש־מל. היום, עם סמלי דיוריס ג'וניור, תים ג'ינס, פטי רגל, די מייג'ורס ופוזאן סנט ג'יימס הוא אפילו לא צריך להיות יפה.

ג'קי קולינס: אני אוהבת לכתוב

על גברים מפורסמים, עשירים וחזקים!

כשרוצים להעליב אותה אומרים לה שהיא הגרסה האנגלית לז'אקלין סוואן. אומרים שספריה הם בסך-הכל רומנים של זימה. אבל ג'קי קולינס בת ה־38 הספיקה כבר לכתוב כמה רבי־מכר. הראשון שבהם, העולם מלא בגברים נשואים, יצא לאור ב־1969, ואחרי ורמו פר ההרבעה, המכשפה ואוהבים ומהמרים.

את גלגלי היצירה שלה משמנת סכניקה מזהירה של מין ספי רותי: „אומנם, אני כותבת הרבה על סכס, אבל איני מפרטת כמו רבים אחרים. איני רופאה גניקולוגית — אני סופרת. אינך יכול להכניס שתי דמויות ספרותיות, חסרות פנים ודמות, ישר לתוך קלחת מינית פראית על דף של ספר. אם תרצה לעשות זאת, תוכל להסתפק בשבועון עם תמונות עירום. ספרי מלאים סכס, משום שאני משאירה הרבה לדמיונו של הקורא. וברגע שהדברים מת־רחשים בפנטסיה שלו, החוויה הרבה יותר אירוטית!“

ג'קי קולינס סבורה שגם סיפרה החדש, העומד להופיע בארצות-הברית תחת השם הודמוניות יהיה סיפרה הטוב ביותר: „זהו הספר שתמיד רציתי לכתוב. אני אוהבת לכתוב על גברים מפורסמים, עשירים וחזקים. הנשים אוהבות לקרוא עליהם, למעשה, הנשים נמשכות אל סוג זה של גברים ממזריים. כזה בדיוק הוא ג'ינו סנטאנג'לו, הגיבור שלי. אחד מאותם גברים מקסימים — קצת מולטימיליונר, קצת מדיטיון, קצת מאצ'ו. הבעייה היא שבתו גזורה בדיוק לפי מידותיו. היא קצת גלוריה סטיונס, קצת ג'יין פונדה וקצת גולדי האון.“

האמת היא, שחל עיכוב קל בהופעת הספר, משום שכמה מן הקוראים המיקצועיים של ההוצאה לאור האנגלית הזהירו שבספר ישנם כמה שעורים מיניים מפורטים מדי. אבל כל הבעייה, לדעתה של ג'קי, נעוצה בעובדה שהסופר הוא סופרת. ולא סתם אחת, אלא כזו שנראית טוב מדי (לראיה, התמונה שלמעלה). „קשה לאנשים לעכל הארוורד רוברטס ממין נקבה, מה עוד שהגיבורות שלי קורצו מהחומר שממנו קורצו הגיבורים של רוברטס.“

אם כבר מזכירים שמות, הרי ג'קי קולינס היא אחותה הצעירה של השחקנית ג'ואן קולינס, ואשתו של אוסקר לרמן, בעל דיסקוסק אמריקאי, שראה את תמונתה בירחון וחצה את האוקיאנוס כדי לבקש את ידה.